

BILTEN

18. Međunarodni pozorišni festival

17. oktobar 2023.

ODLUKE ŽIRIJA 18. JOAKIMFESTA

Žiri 18. Joakimfesta, koji je radio u sastavu Dušanka Stojanović Glid, prvakinja drame Narodnog pozorišta u Beogradu, Jelena Žugić, prvakinja Dramskog teatra iz Skoplja i Željko Hubač, dramski pisac i predsednik Žirija, na sednici održanoj 16. oktobra 2023. godine, doneo je jednoglasnu odluku da se **Gran-pri** festivala za najbolju predstavu dodeli koprodukciji Srpskog narodnog pozorišta iz Novog Sada, Gradske dramske kazalište „Gavela“ iz Zagreba, Narodnog pozorišta Sarajevo i Festivala MESS, **Što na podu spavaš**, koja je rađena po istoimenom romanu Darka Cvijetića, u režiji Kokana Mladenovića.

OBRAZLOŽENJE:

Ova predstava je svojevrsni nastavak Mladenovićevog upornog i hrabrog neodustajanja od teme ratnih trauma ovih prostora, ali i preispitivanja, pre svega na planu forme, sopstvenog rediteljskog stila, kojim on insistira da kroz pozorišni čin, suočavanjem sa istinom žrtve, angažuje gledaoca u smjeru otklona od zla koje je u jednom trenutku naših balkanskih života dalo prednost nacionalnom nad ljudskim.

Baveći se nesvakidašnjom artificijelnom „akrobatikom“ u potrebi da dođe do što uverljivijeg efekta pročišćenja, u predstavi **Što na podu spavaš** reditelj ide korak dalje, na planu forme, izvodeći na scenu pisca, Darka Cvijetića, čime daje dokumentaristički pečat mnoštву subklimaksu kojima stvara snažan ritam uprizorenju. Ti subklimaksi su oni trenuci u predstavi kada se autor romana, tumačeći sebe, suočava sa svojim scenski oživljenim likovima, koji pak preispitujući svetonazore onoga koji ih je stvorio, pokušavaju ustvari da utiču na etički, moralni, ideološki, politički, humanistički i svaki drugi diskurs publike, sa željom da ih osvesti u pravcu elementarne ljudskosti.

Što na podu spavaš je u estetsko-likovnom smislu precizno kodifikovana predstava, sa tačnom muzičkom temom, a odlikuje je i izuzetna, znakovno precizna igra nadahnutih glumaca, što sveukupno ovu produkciju čini jednom od najboljih rezultata regionalnog teatarskog života u prethodnom periodu, a reditelja, **Kokana Mladenovića** stavља u fokus kao autora, što žiri ovog festivala ima potrebu da istakne, dodeljujući mu **Specijalnu nagradu Grada Kragujevca** za režiju predstave **Što na podu spavaš**.

ODLUKA ŽIRIJA PUBLIKE

Žiri publike 18. Međunarodnog pozorišnog festivala JOAKIMFEST u sastavu Slavica Matović, Bogdan Živanović i Dušan Matović dodeljuje **Nagradu žirija publike za najbolju predstavu festivala** predstavi **Što na podu spavaš**, po istoimenom romanu Darka Cvijetića, u režiji Kokana Mladenovića, u koprodukciji Srpskog narodnog pozorišta iz Novog Sada, Gradske dramske kazalište „Gavela“ iz Zagreba, Narodnog pozorišta Sarajevo i Festivala MESS.

OBRAZLOŽENJE:

Iako su kragujevačkoj publici sve predstave sa ovogodišnjeg Joakimfesta bile ujednačenog kvaliteta, najjači utisak je ostavila predstava **Što na podu spavaš** u režiji Kokana Mladenovića, a po tekstu Darka Cvijetića.

Publika se zahvaljuje Knjaževsko-srpskom teatru na ukazanoj mogućnosti da se njen glas čuje i vrednuje. To i jeste smisao teatra i verujemo da će se tako jedno drugom približiti, a sve u nadi da će taj živi kontakt između scene i partera doneti neki bolji svet.

Festivali su nasušna potreba u kulturi

„Svaki grad zaslužuje da ima svoj pozorišni festival, i najmanji grad zaslužuje da jednom godišnje bude praznik tog grada, da grad zaživi u duhu kulture i pozorišta”, kaže Jelena Žugić, prvakinja drame Dramskog teatra Skoplje, članica žirija 18. Joakimfesta.

Već treći put ste na Joakimfestu, nekada kao glumica, sada kao članica žirija. Koliko se razlikuju utisci o festivalu kada ste na sceni, kada glumite i sada kada ocenujete druge?

Pre svega želim da se zahvalim na mogućnosti, a za mene je i velika čast da budem sa ove strane scene. Dva puta sam gostovala na festivalu kao glumica i postoji jedna lepa distanca između ta dva gostovanja, oba puta sa Dramskim teatrom Skoplje i oba puta su članovi ansambla nagrađeni. Razlika je velika, jer je odgovornost veća, pa i uživanje je veće. Kada gostuješ kao glumac odgovornost postoji za jednu predstavu, dođeš, odigraš jednu predstavu, družiš se sa kolegama i odeš, a sada je odgovornost veća – jer sedam dana se gleda i ocenjuje sedam različitih predstava. A ostaje i zapisano ko su ti članovi žirija i koje su se predstave igrale.

Za mene je značajno i to što sam upoznala Željka Hubača, dramskog pisca, dramaturga i Dušanka Stojanović Glid, prvakinju drame Narodnog pozorišta u Beogradu, čini mi se da imamo isti način gledanja pozorišta. Volimo da vidimo ono što je lepo u predstavi.

Kada sednete u publiku imate dva rakursa posmatranja predstave – jedan je da tražimo falinke i mane, a drugi je da tražim lepotu. Sa čim kreneš, to i nađeš, a mi smo istim naočarima gledali predstave – tražili smo lepotu.

Šta znače za vas festivali koji povezuju region?

Znače mnogo. Divno je što sam bila u mogućnosti da se upoznam sa kolegama iz regionala, jer kao da su se završila ona vremena kada smo se družili po festivalima širom bivše Jugoslavije, kada je kultura imala više budžeta. Jer je kultura ona koja nas povezuje u regionu. Ja dolazim iz Makedonije gde je osnovni aksiom koji se tiče kulture onaj Goce Delčeva da razume svet kao „natprevar“ (nadmetanje), kulturni „natprevar“, da se mi kroz kulturu povežemo. Uživala sam ovih sedam dana u selekciji Miroslava Radonjića, videli smo jednu lepezu različitih predstava, različitih žanrova. U svakoj predstavi može se naći nešto što može da bude nagrađeno.

Smatram da su festivali su nasušna potreba u kulturu, ne samo pozorišni, muzički, izvođačke umetnosti. Ako se mi ne vidimo na festivalima, onda radiš kao sekta. Umetnost nije sekta. Umetnost mora da se razdeli, umetnost je hrana duševna za sve. A festivali su značajni da vidimo ko šta radi, šta je moderno, uslovno rečeno, jer je pozorište živa materija. Ono što smo radili kao prototip pozorišta pre deset godina, sada se to više ne radi – kako se menja život, tako se menja i pozorište.

Ja ne želim da čujem – ima mnogo pozorišnih festivala. Svaki grad zaslužuje da ima svoj pozorišni festival, i najmanji grad zaslužuje da jednom godišnje bude praznik tog grada, da grad zaživi u duhu kulture i pozorišta. Za mene pozorište je najprihvatljiviji vid konzumacije jer je u pitanju reč. Mi se u pozorištu bavimo rečima, a znamo svi da „prvo beše reč“.

Imate veliko uskustvo u radu u pozorištu i na različitim funkcijama – vi ste glumica, a osnovali ste i vodili Komedija Teatar u Skoplju. Gledajući iz različitih perspektiva, kakvo je iskustvo upravljati jednim pozorištem?

Ja ove godine proslavljam 30 godina karijere, daleke 1993. sam bila druga godina Fakulteta dramskih umetnosti i započela sam profesionalnu karijeru. 30 godina sam na daskama koje život znače, a bila sam u mogućnosti da upravljam pozorištem. Nije da sam želeta da to radim, ali ja sam čovek koji voli kad se neka vrata

Jelena Žugić

otvore da prođe kroz njih. To je bilo jedno divno iskustvo za mene. Nije bilo lako od nule oformiti, pozicionirati, menadžirati funkcionalno pozorište. Pozorište je veoma komplikovana stvar i bilo je potrebno puno ličnog zalaganja, puno emocija i ljubavi. Ali je predivno kada vidite da se sav trud isplatio i već posle dve godine smo proglašeni za Adria Gold brend. Lepo je kada se okrenete i vidite da ste ostavili nešto iza sebe jer to pozorište i dalje ima pune sale i dalje se igra repertoar koji je postavljen za vreme mog angažovanja.

Pozorište je predivna stvar, ali funkcioniše ako postoji hijerarhija. I ako menadžer pozorišta nije stalno prisutan i posvećen pozorište se okreće naglavačke.

Sa ove distance, sada se radujem svojoj slobodi.

Ove godine smo na Joakimfestu želeti da istaknemo značaj publike, pa je tako ustanovljen žiri publike. Šta biste poručili gledaocima Joakimfesta?

Ja sam član žirija 18. festivala, a želim vam od srca da proslavite i 28. i 38. festival. Da festival živi i da grad prepoznaće značaj ovog festivala. Videla sam da su svake večeri sale prepune, da se traži stolica više. Nakon svake predstave sam osluškivala šta priča publike. Imate vrlo obrazovanu pozorišnu publiku, ono što je na mene ostavilo utisak čula sam i od publike. Morate pratiti puls publike. Mi radimo predstavu i krajnji cilj te predstave, tog produkta je konzumacija od strane publike.

Publici poručujem da podrži, ne samo festival nego da podrži i rad pozorišta. Da postoji navika da se pogleda svaka predstava koju pozorište proizvede, i da nije predstava samo premijera. Lepa haljina se može obući i kada nije premijera, i na reprizi. Jer kada se podrži svoje pozorište, pozorište to i vrati, kao ove godine gde vi direktno uključujete publiku uvođenjem nagrade koje njihovi predstavnici dodeljuju. Verujte svakom glumcu i svakom direktoru pozorišta najdraža je nagrada publike.

Sa Jelenom Žugić razgovarala: Damjana Jovanović

VEČERAS NA REPERTOARU / 17. OKTOBAR / 20:00

PREDSTAVA U ČAST NAGRAĐENIH

Žan-Batist Poklen Molijer

UOBRAŽENI BOLESNIK

Režija: Đorđe Nešović Trajanje: 95'

Produkcija: Knjaževsko-srpski teatar

Dramaturgija: Isidora Milosavljević

Scenografija: Ana Kolbjanova

Kostimografija: Jelena Janjatović

Kompozitor: Dragoslav Tanasković

Scenski govor: Đorđe Marković

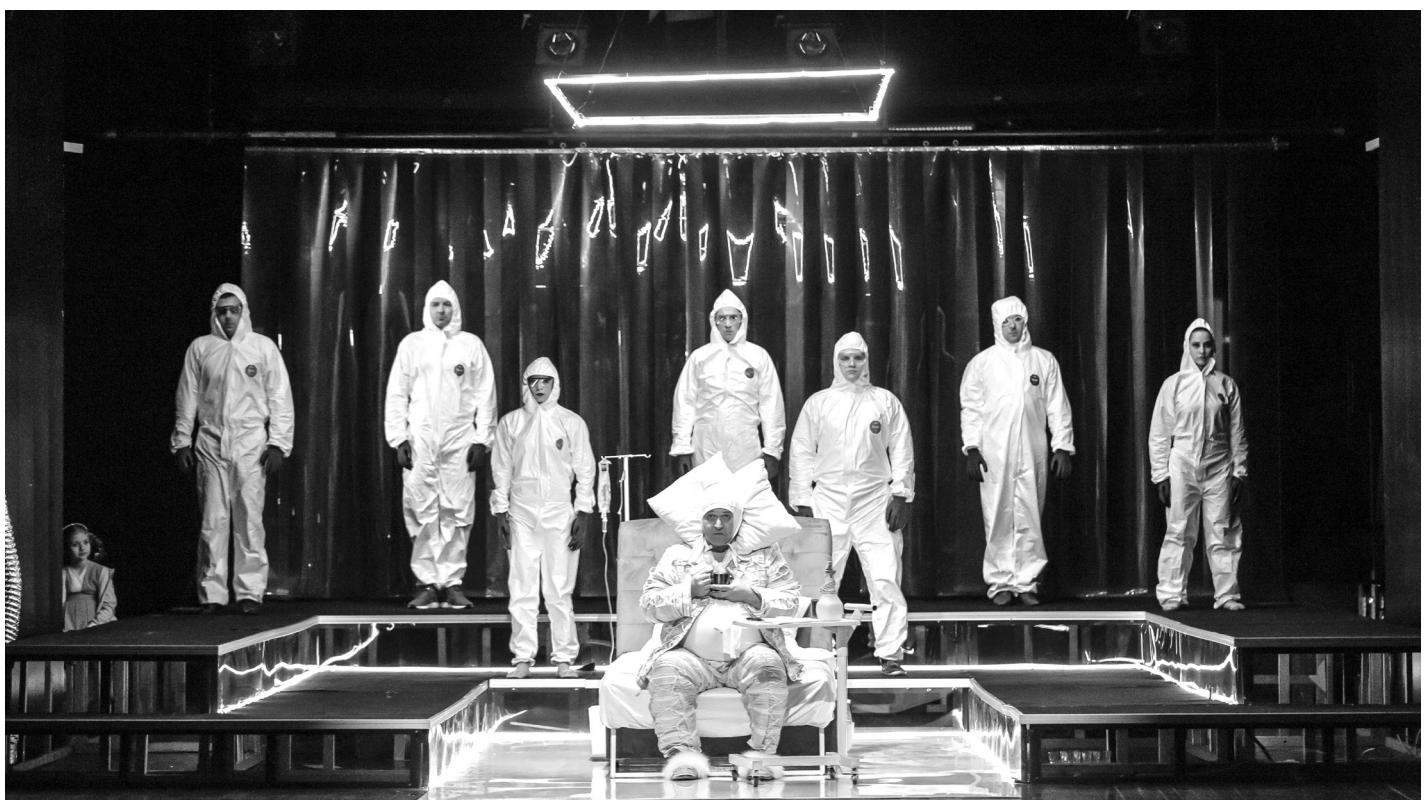
Igraju: Ivan Vidosavljević, Milica Lazović, Nadežda Jakovljević, Natalija Antonijević, Nikola Milojević, Avram Cvetković, Nenad Vulević, Čedomir Štajn, Bogdan Milojević

U vremenu u kojem je Molijer živeo i stvarao jedan od najpopularnijih žanrova, naročito omiljen na francuskom dvoru, bila je komedija – balet, a verovatno najpoznatiji predstavnik ovog žanra upravo je komedija Uobraženi bolesnik. Sa formalne strane za ovaj žanr je karakteristično spajanje dramskih, muzičkih i plesnih elemenata. Na tematskom planu, iako miljenik Luja XIV, Molijer je veoma precizno umeo da prepozna i u svojim komadima izvrgne ruglu anomalije društva. U Uobraženom bolesniku on se tako obračunava sa medicinom svog vremena tvrdeći da ona nema dovoljno znanja da bi mogla da izleči čoveka. Ipak, oko ovog glavnog zapleta i priče o hipohondru, Molijer otvara i mnoge druge teme, kao što su stabilnost porodice, izopačen sistem vrednosti, kritika represije, pitanje prave i lažne ljubavi, ali i slobode.

Izazovno je danas, u vremenu u kojem smo suočeni sa post-istinom, najneverovatnijim teorijama zavere (vezanim, recimo, za koronu) baviti se temom medicine, zadržati duh Molijereve komedije, a pritom sačuvati pozorišnu uverljivost. Zbog toga je najveći cilj nas kao autora bio da nađemo tačke koje spajaju Molijerovog i današnjeg Uobraženog bolesnika. Na samom početku procesa rada na predstavi možda nismo u potpunosti shvatali koliko zapravo malo ima razlika između njih dvojice.

Kada se bavimo egocentričnošću, sebičnošću, licemerjem, koristoljubljem koje dovodi do raspada porodice, a samim tim provocira i lomove u svakom njenom članu, možemo se slobodno zapitati da li je prošao i jedan jedini dan od vremena kada je Molijer napisao ovu komediju.

Isidora Milosavljević i Đorđe Nešović

**18. Međunarodni pozorišni festival Joakimfest
Iluzije u ogledalu stvarnosti
10–17. oktobar 2023.**

GLAVNI PROGRAM

HASANAGINICA

10. oktobar / 20.00 časova

ALABAMA

11. oktobar / 20.00 časova

SAN O ZAVIČAJU

12. oktobar / 20.00 časova

NAŠ RAZRED

13. oktobar / 20.00 časova

BILO JEDNOM NA BRIJUNIMA

15. oktobar / 20.00 časova

ŠTO NA PODU SPAVAŠ

16. oktobar / 20.00 časova

PREDSTAVA U ČAST NAGRAĐENIH

UOBRAŽENI BOLESNIK

17. oktobar / 20.00 časova

PRATEĆI PROGRAM

Promocija knjige Joakim Vujić – sabrane drame,
priredila Isidora Popović, u izdanju Sterijinog pozorja
11. oktobar / 19.00 časova

Promocija monografije Milan Gutović Tatjane Nježić
13. oktobar / 19.00 časova

TIM 18. JOAKIMFESTA

Direktor 18. Joakimfesta i Knjaževsko-srpskog teatra:
Mladen Knežević

Selektor 18. Joakimfesta:
Dr Miroslav Radonjić

Izvršni producent:
Vojo Lučić

Tehnička koordinatorka:
Ana Kolbjanova

Odnosi sa javnošću i marketing:
Jovana Perić

Organizator:
Bojan Ilić

Vizuelni identitet:
Milena Vučković

Katalog i bilten festivala:
Urednica: Damjana Jovanović
Novinarka: Milica Mutavdžić
Dizajn i prelom: Milena Vučković
Prevod: Boris Tiosavljević (eng/sr)

Moderator – prateći program:
Nenad Glišić

Veb administrator:
Damjana Jovanović

Foto:
Nenad Borisavljević

Tehnička podrška:
Nenad Miloradović

Ekipa tehničke:
Vladan Brkić, Zoran Stevanović, Strahinja Đorđević,
Marija Vujičić, Saša Đorđević, Nikola Manić, Saša
Radivojević, Ivan Filipović, Dobrica Andrić, Zoran
Jokanović

Administrativno-pravni poslovi:
Svetlana Borković, Nadica Ognjanović

Računovodstveni poslovi:
Danijela Milenković, Snežana Nedeljković, Danijela
Stević, Snežana Ristić

Domaćini trupa:
Ana Kolbjanova, Saša Pilipović, Bogdan Milojević,
Bojan Ilić, Milica Majstorović, Milica Đorđević

Biletarnica:
Milica Đorđević

Razvodnice:
Emilija Savić, Milica Savić, Teodora Stanojević,
Aleksandra Dačović, Jovana Rakićević

Volonteri/ke:
Zahvaljujemo se volonterima Kancelarije za mlade
Kragujevac.

